
«En l'era del coneixement, els països tindran èxit en la mesura que en tinguin les seves universitats»

Lliçó inaugural 2022-2023

27è. curs
de la UOC

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa», ponència de **Michael Murphy**, president de l'Associació Europea d'Universitats (EUA).

**Dilluns, 17 d'octubre del 2022,
19.00 h (CEST)**

L'enregistrament de l'acte va tenir lloc el 4 d'octubre de 2022

w.uoc.edu/inaugural22
#InauguralUOC

Sumari

Acte inaugural del curs 2022-2023 **03**

U3 **Discurs del president del Patronat de la FUOC, Pere Vallès** **09**

U4 **Crònica: «En l'era del coneixement, els països tindran èxit en la mesura que en tinguin les seves universitats»** **12**

U5 **Lliçó inaugural: «Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa», per Michael Murphy** **18**

U6 **La lliçó en dos minuts** **30**

U7 **La comunitat UOC pregunta** **32**

1. Visió global estratègica de les universitats **32**

2. La diversitat, clau para minimitzar els riscos de la intel·ligència artificial **36**

3. Lluita contra les desigualtats tecnològiques **39**

U8 **Cloenda a càrrec de l'aleshores consellera de Recerca i Universitats de la Generalitat de Catalunya, Gemma Geis** **44**

U9 **Biografia de Michael Murphy** **50**

Acte inaugural del curs 2022-2023 de la UOC

U1

- Benvinguda a càrrec del rector de la UOC, Josep A. Planell.
- Discurs del president del Patronat de la FUOC, Pere Vallès.
- [Videomemòria del darrer curs, 2021-2022](#)
- Ponència de Michael Murphy «Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa».
- Preguntes de la comunitat UOC.
- Cloenda a càrrec de l'aleshores consellera de Recerca i Universitats de la Generalitat de Catalunya, Gemma Geis.

25 FORMAR
TRANS-
FORMAR

Presentació a càrrec del rector de la UOC, Josep A. Planell

U2

Benvingudes i benvinguts a la lliçó inaugural: l'acte acadèmic i institucional que obre oficialment el nou curs 2022-2023.

Enrere queden ja la majoria de les restriccions provocades per la pandèmia, que, d'una manera o altra, ens han transformat personalment i col·lectivament. Han estat dos anys en què la UOC no ha aturat la seva activitat ni un sol dia. I vull aprofitar per agrair, als més de 87.000 estudiants que tenim a 141 països, la confiança que ens han fet i que ens fan un any rere l'altre, i ja en van més de 25! Dos anys en què, a més, la UOC ha estat cridada, i s'ha hagut de multiplicar per assessorar governs i organitzacions d'arreu, tot esdevenint un referent conegut i reconegut.

Som allò que fem. I avui podem dir que hem fet i hem fet molt.

Amb tot, viure “temps interessants” no et permet abaixar la guàrdia, ja que ni els canvis ni els desafiaments s’aturen. D’una banda, tenim les rèpliques conseqüència de la covid en forma de recessió econòmica i dificultats polítiques. De l’altra, trobem els efectes de l’estupidesa i la cobdícia humanes en forma d’emergència climàtica i noves guerres, entre elles una a les portes d’Europa que reobre el malson nuclear.

Tot plegat ens interpel·la com a ciutadania i com a universitat. Perquè, com li agrada recordar al nostre convidat d’avui, el doctor Michael Murphy, la utilitat de les universitats postpandèmiques estarà en funció de la seva capacitat per connectar-se a la realitat que les envolta. D’aquí la importància de saber on som, d’atendre l’essencial sense oblidar l’urgent.

Dut al futur immediat de la UOC, serveixi com a exemple la necessitat de perseverar en el procés de digitalització intern i en l’evolució del nostre model educatiu; mentrestant ens projectem al futur, a través de projectes clau com el campus del Poblenou: tres edificis al cor del districte tecnològic de Barcelona que ens permeten concentrar la nostra activitat i on s’ubica el nou Hub Interdisciplinari de Recerca i Innovació, a punt de ser inaugurat i presentat públicament el dia 28 d’octubre.

Perquè, per caminar endavant, tan important és el gest atrevit del peu que avança com assegurar la robustesa del recolzament. Avançar i consolidar, consolidar i avançar.

I, ahora i cada cert temps, aturar-se i recalibrar. Ras i curt, retre comptes.

Per això, ja és tradició que, aprofitant la lliçó inaugural, fem balanç del curs anterior a través de la videomemòria i de la posterior intervenció del senyor Pere Vallés, president del Patronat de la Fundació de la UOC.

La universitat és una institució de llarga tradició que, en època contemporània, ha vist conèixer dos grans models: l'alemany, centrat en la recerca i derivat de Von Humboldt; i el francès napoleònic, focalitzat en la professionalització. Cadascun té avantatges i inconvenients i, incapaç de decantar-se per l'un o per l'altre, el nostre sistema universitari ha acabat intentant una difícil síntesi amb resultats no sempre òptims.

I és que, al marge del model o de la síntesi, tota institució d'educació superior s'ha vist condicionada per l'anomenat "triangle de ferro", format per tres conceptes essencials: l'accés a la universitat de les noves generacions, la qualitat de l'ensenyament rebut i el cost. Qualsevol canvi en un dels conceptes afecta directament els altres dos. Dit d'una altra manera: resulta impossible, per exemple, maximitzar l'accés i la qualitat, tot minimitzant el cost.

Algunes veus han considerat que el format online podria ser la resposta per sortir de l'atzucac, ja que la tecnologia pot permetre una significativa reducció de costos. Amb tot, aquest estalvi obre un doble escenari. D'una banda, trobem els nous models d'universitat en cerca de negoci que, en comptes de reorientar l'estalvi en favor dels altres dos vectors, se l'apunten com a benefici, convertint-se més aviat en un nou triangle... no de ferro, sinó de les Bermudes, on qualitat i recerca són bandejades per assolir el màxim profit econòmic.

De l'altra, hi ha els centres que, coherents amb la missió pública que els ha estat confiada, entenen el possible estalvi fruit de la tecnologia com a palanca de reinversió per construir una universitat on cap tothom, i on la qualitat és la brúixola de l'activitat docent i de recerca.

No és un parlar per parlar.

De la primera característica —l'accés—, la UOC n'ha estat exemple en convertir-se en la universitat dels que treballen, en la universitat del territori, en la universitat de la inclusió.

Del segon tret —la qualitat—, estic convençut que el doctor Murphy ens en parlarà en la seva lliçó d'avui. Com a president de l'Associació d'Universitats Europees —però també al llarg de la seva trajectòria com a rector i acadèmic— sempre ha subratllat que la fortalesa del projecte europeu està intrínsecament vinculada a la consistència del seu sistema universitari.

Perquè representa un baluard d'inclusió social, de desenvolupament regional i d'innovació social i tecnològica; i perquè promou valors com l'obertura, la tolerància i la col·laboració internacional.

Amb tot, aquesta resiliència necessita polítiques i inversions ambicioses i, alhora, li cal que el mateix sistema cregui en la importància del seu paper. D'aquí la rellevància de les avaluacions independents, de les apostes decidides pel coneixement i la recerca, de participar i influir a definir l'Europa de demà, de preparar i col·laborar amb la ciutadania del futur.

En resum, no es tracta d'inventar la sopa d'all, sinó de ser conscients de l'estret vincle existent entre accés, cost i qualitat a l'ensenyament superior i de la necessitat d'actuar en conseqüència —universitats, Administració i ciutadania— per garantir qüestions essencials com l'equitat, la sostenibilitat i l'ocupabilitat. Flexibilitzar el triangle de ferro no respon a interessos particulars, sinó a raons de benefici col·lectiu.

A la UOC fa més de 25 anys que hi treballem, al costat dels més de 850 centres de 49 països que constituïm l'Associació d'Universitats Europees. I avui tenim l'honor i el privilegi de comptar amb el seu president. Estic convençut que la seva visió i les seves paraules ens ajudaran a desbrossar els reptes que, com a acadèmics i ciutadans d'Europa, avui tenim plantejats.

Josep A. Planell
Rector de la UOC

Discurs del president del Patronat de la FUOC, Pere Vallès

Retre comptes, si es fa bé, no és fàcil. No és casual que un dels articles més coneguts sobre rendició de comptes i educació superior es tituli, rememorant la famosa cançó de Simon & Garfunkel, “Bridge over troubled water”.

I, malgrat tot, la rendició de comptes és un dels trets distintius de la UOC. I, sense amagar-me rere falses modèsties, estic convençut que és un dels seus principals encerts pel que fa a governança i responsabilitat vers la societat que ens acull.

Saber qui fa què i haver de respondre al final permet un funcionament adult, responsable i objectiu.

Internament, s'ha evidenciat en la professionalitat de tots i cadascun dels membres de la comunitat UOC al llarg d'aquests dos darrers anys tan convulsos. Professionalitat que s'ha traduït en un compromís manifest i en un sentiment de pertinença exemplar, tant individualment com col·lectivament.

Però, a més d'internament, aquesta forma particular de treballar, aquest model UOC, també ha donat fruits pel que fa a reconeixements externs. Tot i que ja s'esmenten a la videomemòria, voldria subratllar la rellevància d'haver-nos convertit en la primera universitat catalana i la primera online del sistema espanyol amb tota l'oferta oficial acreditada; d'haver assolit la validació del nostre model d'avaluació digital per virtualitzar-ne tot el procés, o d'haver posat en marxa noves figures docents, com el tutor d'inici i l'orientador professionalitzador.

Aquests precedents mostren la vàlua de retre comptes i, alhora, ens obliguen a la resta a emmirallar-nos-hi i a emular-los. I, evidentment, això inclou també el Patronat de la FUOC.

Entre altres responsabilitats, aquest òrgan s'encarrega del procés de nomenament del futur rector o rectora. Un recanvi en què estem treballant a partir de tres principis: la transparència, la traçabilitat i el rigor.

Perquè, quan sigui el moment, volem també poder retre comptes i perquè, sobretot, volem garantir que, en commemorar el nostre futur trentè aniversari, i al marge de com siguin les turbulències de les aigües d'aleshores, la UOC hagi sabut trobar tants bons lideratges com els que l'han precedit.

Moltes gràcies.

Pere Vallès

President del Patronat de la FUOC

Crònica: «En l'era del coneixement, els països tindran èxit en la mesura que en tinguin les seves universitats»

U4

Michael Murphy, metge de professió i president de l'Associació d'Universitats Europees (EUA, per la sigla en anglès) des del 2019, ha estat l'encarregat d'inaugurar el curs acadèmic 2022-2023 de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), amb una lliçó inaugural anomenada Universitats sense murs. L'adaptació al canvi en Europa. La lliçó s'ha pogut seguir per internet aquest dilluns, 17 d'octubre, a les 19 h.

L'enregistrament de la lliçó inaugural es va fer el 4 d'octubre i hi van participar el rector de la UOC, Josep A. Planell; el president del Patronat de la UOC, Pere Vallès, i l'aleshores consellera de Recerca i Universitats del Govern de Catalunya, Gemma Geis. El dia 10 d'octubre va cessar en el càrrec i el dia 11 d'octubre de 2022 va prendre possessió com a conseller de Recerca i Universitats Joaquim Nadal i Farreras.

Crònica: «En l'era del coneixement, els països tindran èxit en la mesura que en tinguin les seves universitats»

04

Murphy ha fet una ponència en clau de futur, en la qual ha presentat les claus del document “**Universitats sense murs. Una visió per al 2030**”, dissenyat per donar suport a les universitats europees durant la pròxima dècada davant dels múltiples desafiaments a què s'enfronten, els quals inclouen el canvi climàtic, la digitalització, els canvis demogràfics, la polarització social i els reajustaments geopolítics.

Per elaborar l'escrit, l'EUA va consultar els seus 850 membres, més de 100 experts en ensenyament superior a Europa i arreu del món, la Comissió Europea, governs, empreses i sectors cívics, i, així com també va passar amb els reptes, va trobar un gran consens en les formes en què les universitats han d'evolucionar per donar suport a la societat. D'aquí, ha assenyalat Murphy, van sorgir tres missatges clau. “El primer és que el nostre objectiu clar i global ha de ser **donar suport a la societat per assolir els objectius de desenvolupament sostenible de les Nacions Unides**; el segon és que la diversitat és una fortalesa de l'ensenyament superior europeu, i el tercer és que les diverses universitats europees han d'estar profundament connectades dins dels països, i més enllà de les fronteres d'Europa i del món”, ha dit.

Crònica: «En l'era del coneixement, els països tindran èxit en la mesura que en tinguin les seves universitats»

04

Quin és el futur de les universitats obertes?

En un moment en què les aliances universitàries europees avaluen models de col·laboració aplicables per a totes les institucions d'ensenyament superior, el document també aborda alguns elements específics de les missions universitàries. Murphy ha explicat que tot nou model d'ensenyament ha de passar per tractar els alumnes de manera diferent: “han de ser socis en la cocreació del coneixement, amb el suport d'iguals i per mitjà de l'aprenentatge basat problemes i l'aprenentatge basat en tasques. **El focus de l'ensenyament superior els anys vinents ha de ser en com s'ha d'interpretar i com s'han d'aplicar els nous coneixements, no l'adquisició indiscriminada de fets**”. A més, “hi haurà campus bimodals que oferiran aprenentatge tradicional, però combinat amb l'aprenentatge en línia”, ha explicat, “perquè és l'única manera d'oferir un ensenyament permanent eficaçment i eficientment”.

En aquest sentit, Murphy ha apuntat que la digitalització serà, per descomptat, “el principal facilitador de l'aprenentatge bimodal i al llarg de la vida”. A més, “les universitats continuaran sent crítiques per a la innovació”, i es posarà “un èmfasi especial en **una cultura de recerca més saludable i sostenible en marcs ètics més forts**”. I, en la línia del que proposa la UOC, ha afegit que “el canvi més dràstic en la recerca serà l'adopció de la ciència oberta i l'accés obert”.

Crònica: «En l'era del coneixement, els països tindran èxit en la mesura que en tinguin les seves universitats»

04

Per acabar, ha assenyalat que “la funció cultural” té una importància extrema. “En la majoria de països, **les universitats són dipòsits dels béns culturals de les nostres societats**, que homenatgen peces històriques úniques de les nostres cultures. El nostre personal acadèmic interpreta aquestes peces, el seu simbolisme i el que representen”, ha apuntat, i ha conclòs que “la preservació cultural continuarà sent una funció inestimable de les universitats en el futur”.

L'èxit dels països europeus, estretament lligat al de les seves universitats

La gran pregunta enfront dels reptes, ha exposat Murphy, és si les institucions es podran adaptar de manera adequada a tots aquests canvis. “Els ingredients per a l'èxit”, ha receptat l'expert, “estan en mans principalment de **dos actors: les universitats i els governs**”. Les primeres s'han de centrar en dos factors clau per a l'èxit: “un lideratge fort i professionalitzat” i “una reforma dels mètodes d'avaluació”.

Al seu torn, els governs són clau perquè controlen dos facilitadors crítics de l'èxit universitari. En primer lloc, l'entorn normatiu: “els sistemes nacionals que **maximitzen l'autonomia de les universitats, amb una rendició de comptes posterior**, gaudeixen dels sistemes de més bon rendiment”, ha apuntat Murphy, que ha afegit també una crítica al restrictiu sistema regulador espanyol, que li resta competitivitat enfront dels seus homòlegs europeus. En segon lloc, els governs són els qui disposen i controlen els recursos, sense els quals “les ambicions i les estratègies són tan sols afluenciacions”.

Crònica: «En l'era del coneixement, els països tindran èxit en la mesura que en tinguin les seves universitats»

U4

En general, ha conclòs Murphy, **els països que inverteixen en ensenyament superior i recerca són “els innovadors més forts”, i “tenen les economies amb més èxit”,** perquè saben que, en aquest segle i en plena era del coneixement, “els països reeixiran en la mesura que ho facin les seves universitats”.

Per acabar, l'expert ha instat la UOC, una universitat oberta i sense murs des que es va crear, a ser generosa a l'hora de col·laborar amb les institucions tradicionals que tot just ara fan els esforços per adaptar-se al canvi. **“Estic segur que la UOC serà exemplar a l'hora de compartir el seu coneixement”,** ha dit.

La UOC, reeixida en el triangle de ferro

El rector Josep A. Planell ha presidit la darrera lliçó inaugural del seu mandat, que acabarà l'abril del 2023, i ha fet una repassada dels èxits i els reptes que comporta el model UOC. També ha volgut recordar, però, que malgrat la síntesi o el model que es triï, tota institució d'ensenyament superior s'ha vist condicionada pel triangle de ferro, format per tres conceptes essencials —l'accés a la universitat de les noves generacions, la qualitat de l'ensenyament rebut i el cost—, i que qualsevol canvi en un dels conceptes afecta directament els altres dos. En aquest sentit, ha situat la UOC entre aquells centres que, **“coherents amb la missió pública que els ha estat confiada, entenen el possible estalvi en infraestructura fruit de la tecnologia com a palanca per a la reinversió per construir una universitat on hi cap tothom, i on la qualitat és la brúixola de l'activitat docent i de recerca”.**

Crònica: «En l'era del coneixement, els països tindran èxit en la mesura que en tinguin les seves universitats»

U4

En l'acte també hi ha participat el president del Patronat de la FUOC, Pere Vallès, el qual ha congratulat la UOC i el seu model per la consecució de diversos reconeixements externs que validen la seva excel·lència. En aquest sentit, ha volgut subratllar la rellevància **“d’haver-se convertit en la primera universitat catalana i la primera en línia del sistema espanyol amb tota l’oferta acadèmica oficial acreditada, d’haver assolit la validació del nostre model d’avaluació digital per virtualitzar-ne tot el procés, o d’haver posat en marxa noves figures docents com el tutor d’inici o l’orientador professionalitzador”**. “Aquests precedents mostren la vàlua de retre comptes, i alhora ens obliguen a la resta a emmirallar-nos-hi i a emular-los”, ha dit Vallès.

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

És un gran honor per a mi que m'hagin convidat a compartir aquesta celebració de l'inici de l'any acadèmic a la Universitat Oberta de Catalunya.

Ara, naturalment, com a universitat a distància, vostès estan a l'avantguarda de la innovació en el servei a la societat del segle XXI. I aquesta és una societat que, d'una banda, ofereix als ciutadans oportunitats que eren inimaginables quan jo era un nen, i d'altra banda, és una societat que s'enfronta a reptes també sense precedents pel que fa a escala, velocitat i conseqüències.

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

Així, doncs, per preparar les universitats europees per a la fase següent de l'evolució, l'Associació Europea d'Universitats (EUA) ha consultat els gairebé 850 membres, com ha esmentat el rector, també més de 100 experts en formació universitària d'Europa, d'arreu del món, de la Comissió Europea, dels governs, de les empreses i del sector civil per identificar les opinions comunes sobre els nostres reptes i sobre com han de respondre les universitats a aquests desafiaments. Hem trobat un gran consens sobre els reptes a què ens enfrontem.

En el número u hi figura la sostenibilitat ambiental. Hem de lluitar contra el canvi climàtic i, al mateix temps, mantenir el benestar econòmic.

Pel que fa a les oportunitats i els reptes de la digitalització i la intel·ligència artificial: hem d'assegurar-nos que els ciutadans fan servir la intel·ligència artificial i hi competeixen, especialment al lloc de treball.

Els canvis demogràfics preocupen: envelliment de la població en la majoria dels països europeus, poblacions en creixement en alguns països i migració en la majoria, amb el repte d'acceptar la diversitat.

També són objecte de preocupació la polarització social, la desigualtat i la desinformació, igual que la reestructuració geopolítica, que interromp la cooperació i la col·laboració en el moment en què el món les necessita més.

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

La pandèmia hi és inclosa perquè va ser quan vam fer la consulta, estic segur que, si féssim la consulta avui, hi trobaríem la guerra, l'escassetat d'aliments i energia, i la inflació, la qual cosa ens demostra que el món canvia dràsticament i ràpidament.

Ara bé, també trobem un consens ampli sobre com han de canviar les universitats, com hem d'evolucionar per acompanyar la societat. I també hem sentit que l'evolució ha de mantenir un ritme que coincideixi amb la velocitat del canvi secular o la superi.

Hem recopilat aquests descobriments en un document que hem anomenat "Universities Without Walls: a Vision for 2030" (Universitats sense murs: una visió per a 2030), en què hem establert les directrius per a l'evolució de les universitats d'Europa en els 10-15 anys vinents.

Així, doncs, quina és la visió arribats a aquest punt?

El primer missatge és que el nostre objectiu clar i principal ha de ser acompanyar i ajudar la societat perquè les Nacions Unides aconsegueixin els objectius de desenvolupament sostenible. El desenvolupament sostenible ha de ser l'objectiu principal en totes les missions de les universitats, tant en educació com en recerca, innovació i cultura. Les universitats han de ser un exemple, un model per a la resta de la societat en l'adopció de pràctiques sostenibles. Aquest va ser el primer missatge.

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

El segon punt de consens és que la diversitat és un punt fort de la formació universitària europea. Independentment d'on es trobi la institució, en l'espectre de les missions de la universitat totes han de ser valorades de la mateixa manera. Perquè sabem que les universitats regionals importants que prioritzen el servei a les comunitats locals col·lectivament són tan importants per a la societat com les universitats internacionals més famoses, que destaquen per la recerca intensa que porten a terme. Totes tenen funcions importants.

Les universitats obertes, com la seva, ofereixen oportunitats d'estudi a segments amplis de la societat que, d'una altra manera, estarien exclosos de la formació. I vostès són fonamentals per assegurar que tots puguin prosperar en aquesta nova societat del coneixement. La seva missió és una missió particular per maximitzar l'accés a la formació.

El tercer missatge clau és que les diferents universitats europees han d'estar profundament interconnectades amb els països respectius, amb els altres països europeus i amb la resta del món, i això vol dir que els nostres estudiants, el nostre personal i els nostres investigadors s'han de moure lliurement (en persona i de manera virtual) per participar en graus, en recerques i en estudis interculturals.

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

Totes les universitats han d'aprofitar la participació en aliances internacionals perquè d'aquesta manera s'impulsarà la solidaritat transnacional a fi que totes les parts d'Europa i, en darrera instància, del món tinguin èxit. En aquest moment, les aliances d'universitats europees proven models d'associació que, al final, haurien de ser aplicables a totes les institucions de formació superior de tot Europa.

Aquest model europeu de diferents institucions profundament interconnectades també donarà suport a la nostra particular filosofia d'excel·lència distribuïda, ja que proporcionarà l'escala d'excel·lència que cal per competir amb èxit amb altres països que adopten un model universitari d'elits concentrades. Ens preocupa que aquest model potencii les desigualtats socials i regionals. Aquest és un model europeu únic de formació i recerca que posem en pràctica. La visió també va abordar alguns elements específics de les missions de la universitat, en primer lloc, les d'aprendre i ensenyar. "Universitats sense murs" vol dir que s'han acabat les torres d'ivori. Significa que adoptarem campus bimodals que oferiran aprenentatge tradicional als campus, però també aprenentatge en línia, perquè aquesta és l'única manera en què les universitats poden aportar un aprenentatge permanent de manera efectiva i eficient, com ja deuen saber.

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

Veiem, amb més freqüència que abans, estudiants que aprenen fora dels campus, al lloc de treball. Més aprenentatge experiencial, no solament a les empreses, sinó també en espais cívics, socials i culturals. D'aquesta manera, els estudiants perfeccionaran les habilitats de resolució de problemes del món real. Alhora, això hauria de fomentar també un pensament més creatiu que els infongui habilitats interpersonals millors, a fi d'estar preparats per a la feina.

No tenir murs també vol dir més mobilitat del personal entre el campus i el lloc de treball. I així és com ens assegurarem que el contingut estigui actualitzat i que les habilitats pròpies del personal s'actualitzin continuament.

Recomanem que el disseny del pla d'estudis involucri les parts interessades de la societat novament per garantir la idoneïtat per a l'objectiu. L'experiència externa (és a dir, les aportacions de professionals de diferents sectors) ha de millorar la qualitat de les nostres ofertes i també ha d'ampliar el sentit de propietat de les universitats en la societat en general. En darrera instància, això pot generar, a més, suports o més inversió.

L'aprenentatge ja no serà exclusiu d'estudiants universitaris de 18 a 23 anys; tindrà lloc durant tota la vida. Sí, tindrà lloc sobretot durant els anys més joves per a la majoria en la dècada vinent, però no per a tothom. I les universitats d'alt rendiment seran les que mostraran la flexibilitat necessària en els programes, la participació i l'avaluació.

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

Per tant, ens hem d'acostumar al fet que els estudiants, joves i grans, especialment fora de les professions regulades, codissenyin els propis portafolis d'aprenentatge i que molts es moguin entre institucions i acumulin microcredencials acreditades.

I això exigirà una reforma considerable de la governança acadèmica. El nou model d'educació tractarà els estudiants de manera diferent, no com a sponges de fets establerts, sinó com a socs en la creació del coneixement, un aprenentatge basat en tasques o problemes amb l'ajuda d'iguals. Perquè el focus de l'ensenyament superior els pròxims anys no serà en l'adquisició de fets, sinó en com s'interpreten i s'apliquen els nous coneixements.

La digitalització serà, per descomptat, el facilitador clau de l'aprenentatge bimodal i permanent, i també generarà més oportunitats per a l'aprenentatge internacional i intercultural. El que s'anomena aprenentatge internacional col·laboratiu en línia (o COIL) no reemplaçarà mai del tot la mobilitat presencial, però complementarà aquesta mobilitat i augmentarà les oportunitats de noves experiències internacionals per a milions d'estudiants que actualment estan exclosos de l'experiència internacional a causa del cost.

Finalment, pel que fa a aquest punt de consens, veiem que l'adopció acurada de l'analítica d'aprenentatge basada en marcs de dades massives i intel·ligència artificial hauria de permetre un suport a l'estudiant més personalitzat i individualitzat.

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

Pel que fa a la recerca i la innovació, veiem que continuen essent, sens dubte, una de les missions principals de totes les universitats —totes les universitats— (dominant per a algunes) i és un fet que també evolucionarà dràsticament en la dècada vinent.

Les universitats continuaran essent fonamentals per a la innovació, per fer front als desafiaments globals que he esmentat abans i per donar suport a les economies i societats regionals.

Sens dubte, podem anticipar un èmfasi més important, una cultura de recerca sostenible i més saludable en marcs ètics més sòlids i en la integritat en la recerca, perquè hem de fer créixer de nou i mantenir la confiança de la societat en la ciència i l'expertesa. I, a més, la interdisciplinarietat ha de passar de ser simple retòrica a una realitat mesurable.

El canvi més dràstic en la recerca ha de ser l'adopció de la ciència oberta i l'accés obert: publicarem la nostra recerca en obert i emmagatzemarem les nostres dades de recerca originals en repositoris d'accés obert, com el Núvol Europeu de Ciència Oberta, la qual cosa també ajudarà a restablir la confiança en l'evidència i en l'expertesa.

A l'EUA, per descomptat, exigim un ecosistema editorial acadèmic just, un que sigui transparent, divers, econòmicament assequible i sostenible, tècnicament interoperable i liderat per la comunitat investigadora. Tot això són molts temes per tractar en un sol paràgraf.

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

Així mateix, un altre aspecte clau serà acostar la ciència als ciutadans, també a través de la ciència ciutadana, així com estimular la societat perquè s'apropriï dels temes de recerca i hi inverteixi.

Sota el tercer gran títol de les missions de les universitats, les nostres institucions han d'estar profundament arrelades a les nostres regions i col·laborar no sols amb les empreses i la indústria, sinó també amb la societat civil en general.

Posem un èmfasi molt especial en les universitats com a líders fonamentals de la innovació regional en matèria econòmica, empresarial i de polítiques públiques.

El personal de les universitats s'ha d'implicar més en el discurs públic proporcionant les dades, proporcionant les evidències per donar forma a les polítiques públiques i connectar-nos de manera més efectiva amb els nostres graduats, els nostres exalumnes. Perquè ara són una cohort cada vegada més gran de potencials defensors de les universitats en les nostres societats.

I tenim la funció cultural. En la majoria dels països, les universitats són dipositàries dels béns culturals de les societats, siguin museus, galeries d'art, biblioteques, teatres, espais d'actuació, etc. Les universitats homenatgen peces de museu històriques úniques de les nostres cultures. El nostre personal acadèmic interpreta aquestes peces de museu, el seu simbolisme, el que representen. I, a partir de les nostres consultes, la preservació de la cultura continuarà essent una funció

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

inestimable de les universitats en el futur. En conjunt, es tracta d'una visió. I la pregunta clau: ens hi podem adaptar adequadament? Podem implantar aquesta visió? Som de l'opinió que els ingredients de l'èxit són en mans, principalment, de dos actors: les mateixes universitats i els governs.

En primer lloc, les universitats s'han de centrar en dos factors d'èxit clau. El primer és un lideratge fort i professionalitzat, això és fonamental, així com el fet que la capacitat i el desenvolupament d'un lideratge formal es posin en pràctica durant tota la trajectòria i en tots els nivells de les nostres universitats.

En segon lloc, les universitats han de reformar l'avaluació de la trajectòria acadèmica, de manera que els incentius per als acadèmics estiguin alineats amb els plans i els objectius de les nostres institucions i les necessitats de la societat. Em plau veure que al juliol la Comissió Europea, l'EUA i Science Europe (que representen els patrocinadors de la recerca) van acordar els principis per al primer pas, que és la reforma de l'avaluació de la recerca en tot Europa. I recomano que les universitats espanyoles s'uneixin els pròxims mesos a la coalició de la voluntat que abraça la reforma.

Més enllà de les universitats, els governs són els segons actors clau perquè controlen dos facilitadors fonamentals de l'èxit universitari: el primer, l'entorn

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

regulador, i el segon, els recursos.

L'EUFA fa un seguiment de l'autonomia i dels marcs reguladors en tot Europa cada cinc o sis anys. I, en general, veiem que els sistemes nacionals que maximitzen l'autonomia (amb transparència) de les universitats gaudeixen dels sistemes d'acompliment més sòlids.

I, com que parlo a Espanya, he de dir que, en comparació amb altres països d'Europa, vostès tenen un sistema regulador molt restrictiu per a les universitats públiques, que dificultarà la competitivitat d'aquest país.

El segon habilitador clau en poder dels governs és el finançament públic. Ho dic de manera senzilla: la visió, les ambicions i les estratègies sense prou recursos no són més que allucinacions.

També fem un seguiment del finançament públic a Europa, la dotació de recursos de les universitats. I, de nou, en les últimes dues dècades hem vist panorames de finançament nacional molt diversos: alguns països inverteixen, alguns països s'estanquen i d'altres fins i tot desinverteixen en les universitats. En general, els països que inverteixen en ensenyament superior i recerca són els innovadors més forts i tenen les economies de més èxit, perquè saben que, en aquest segle, l'era del coneixement, els països només tindran èxit si en tenen les seves universitats.

«Universitats sense murs. L'adaptació al canvi a Europa»

05

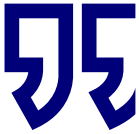
Així, doncs, consellera, rector i president, distingits col·legues, he exposat, en resum, una visió de les universitats europees per a la dècada vinent o més enllà. “Universitats sense murs” és un mapa de ruta. I, en una universitat oberta, com la UOC, bé que es pot dir: “Tots els altres s'uneixen a nosaltres? Mai no hem tingut murs!”.

I tenen raó. Ara les universitats tradicionals van adoptant l'aprenentatge bimodal i els campus bimodals, i, per fer-ho, han d'aprendre molt de vostès. I espero que siguin generosos compartint la seva experiència. Les universitats europees només reeixiran si estableixen associacions i mitjançant l'intercanvi generós de coneixements. Sé que la UOC serà un exemple a l'hora de compartir, sens dubte.

Bon nou any acadèmic a tots i totes a la Universitat Oberta de Catalunya!

Moltes gràcies.

Michael Murphy
President de l'Associació
Europea d'Universitats (EUA)

“El primer missatge clau és que el nostre objectiu clar i global ha de ser donar suport a la societat per assolir els objectius de desenvolupament sostenible de les Nacions Unides; el segon és que la diversitat és una fortalesa de l’ensenyament superior europeu, i el tercer és que les diverses universitats europees han d’estar profundament connectades dins dels països, i més enllà de les fronteres d’Europa i del món”.

“Els estudiants han de ser socis en la cocreació del coneixement, amb el suport d’iguals i per mitjà de l’aprenentatge basat problemes i l’aprenentatge basat en tasques. El focus de l’ensenyament superior els anys vinents ha de ser en com s’ha d’interpretar i com s’han d’aplicar els nous coneixements, no l’adquisició indiscriminada de fets”.

“La digitalització serà, per descomptat, el principal facilitador de l’aprenentatge bimodal i al llarg de la vida”.

“Les universitats continuaran sent crítiques per a la innovació i es posarà un èmfasi especial en una cultura de recerca més saludable i sostenible en marcs ètics més forts. El canvi més dràstic en la recerca serà l’adopció de la ciència oberta i l’accés obert”.

“En la majoria de països, les universitats són dipòsits dels béns culturals de les nostres societats, que homenatgen peces històriques úniques de les nostres cultures. El nostre personal acadèmic interpreta aquestes peces, el seu simbolisme i el que representen. La preservació cultural continuarà sent una funció inestimable de les universitats en el futur”.

“Els ingredients per a l'èxit enfront dels reptes estan en mans principalment de dos actors: les universitats i els governs. Les primeres s'han de centrar en dos factors clau per a l'èxit: un lideratge fort i professionalitzat i una reforma dels mètodes d'avaluació”.

“Els sistemes nacionals que maximitzen l'autonomia de les universitats, amb una rendició de comptes posterior, gaudeixen dels sistemes de més bon rendiment”.

“Els països que inverteixen en ensenyament superior i recerca són els innovadors més forts i tenen les economies amb més èxit perquè saben que, en aquest segle i en plena era del coneixement els països reeixiran en la mesura que ho facin les seves universitats”.

1. Visió global estratègica de les universitats

Teresa Guasch, directora dels Estudis de Psicologia i Ciències de l'Educació.

En prèvies ocasions, vostè ha assenyalat que Europa tindrà èxit en tant que les seves universitats en tinguin. Això ens posiciona amb una gran responsabilitat social i econòmica, i, en aquest sentit, les universitats han d'actuar de motor de la innovació i la recerca, per donar resposta a aquests reptes socials i econòmics.

Però, vostè que té aquesta visió global de les diferents universitats i dels interessos individuals, com podem trobar l'equilibri i, sobretot, quina hauria de ser l'estratègia per tal que cada universitat excel·leixi en la seva particularitat, allò que la fa diferent de la resta de competidors en un context tan global, i a la vegada contribueixi a la construcció d'aquest marc comú europeu?

Michael Murphy: Crec que aquesta pregunta inclou, de fet, nou preguntes.

Fonamentalment, vostè ha preguntat quina seria la millor estratègia per a una universitat, perquè destaquí, equilibri les missions, sigui única d'alguna manera i sigui global i europea al mateix temps.

Em penso que és una pregunta que té el rector Planell despert tota la nit.

L'espectre de missions universitàries és extremament ampli, com ja he esmentat anteriorment, des d'universitats orientades internacionalment, antigues, riques i amb una recerca intensa, d'una banda, fins a universitats regionals més petites, centrades en l'economia local i les necessitats en habilitats, de l'altra. I de nou, les universitats obertes són en un lloc particular d'aquest espectre.

Però, primer de tot, és importantíssim, en mirar de respondre la seva pregunta, que una universitat se senti amb confiança al lloc triat en l'espectre. No totes poden ser Harvard. Els plans de massa universitats aspiren a ser Harvard. No és viable si manca història, riquesa, un posicionament geopolític fort, escala, influència política, etc. I, com ja he dit, les universitats regionals fortes són el centre del nostre sistema.

Ara bé, una vegada identificat l'espai en l'espectre. la tasca següent és identificar els iguals a escala nacional i internacional i comparar-s'hi. En aquest sentit, recomano U-Multirank com a bona font d'informació holística sobre les missions universitàries. Cal identificar les que tenen un perfil semblant i formar-hi aliances. Col·laboració en la recerca, mobilitat dels estudiants, mobilitat del personal, així és com podran contribuir a una Europa més forta.

Totes les universitats han de formar part d'una aliança. L'error més greu és provar de ser bo en massa coses al mateix temps, o sigui que cal prioritzar, cosa políticament difícil a la universitat, especialment políticament difícil si la universitat tria els seus líders. És necessari prioritzar per identificar una o dues àrees en què és probable tenir una oportunitat de ser internacionalment únic i prendre decisions a partir de la trajectòria, un cos docent excel·lent, una bona infraestructura, confiança en el fet que hi haurà recursos disponibles i inversió en aquesta àrea concreta triada.

Són molts els passos, per respondre les nou preguntes en una sola pregunta. Malgrat això, considero que la línia més significativa seria la següent: en aquesta era l'excel·lència és un esport d'equip. Hem de mirar al voltant i trobar els nostres campions, trobar Messis forts, Lionels Messis per al nostre equip. I, finalment, no s'ha de defraudar mai la resta de la facultat. Encara que hàgim prioritzat unes disciplines sobre unes altres, hem d'estimular-les totes perquè es desenvolupin, perquè siguin prioritzades en el pròxim pla estratègic i, d'aquesta manera, poder fer créixer el portafolis competitiu, a escala mundial, d'especificitats i especialitats.

Espero que això hagi respost dues de les nou preguntes.

Vídeo

Idees clau

“Totes les universitats han de formar part d’una aliança. L’error més gran és intentar ser bo en massa coses alhora, així que cal prioritzar.”

“En aquesta era l’excel·lència és un esport d’equip. Hem de mirar al nostre voltant i trobar els nostres campions. I, finalment, no s’ha de decebre mai la resta de la facultat.”

2. La diversitat, clau per minimitzar els riscos de la intel·ligència artificial

Joan Casas-Roma, professor dels Estudis d'Informàtica, Multimèdia i Telecomunicació

Els beneficis potencials que les tecnologies de la intel·ligència artificial poden aportar en molts sectors són fora de dubte. Ara bé, també és sabut que aquestes tecnologies de vegades comporten un risc, com la reproducció de biaixos i patrons que potser no volem tornar a veure. Ara que pensem en com aquestes tecnologies es poden aplicar en les institucions d'educació superior, li sembla que podrien ajudar a prevenir l'aparició de biaixos i fer una educació més justa i accessible per a tothom? I, si és així, com s'ha de fer?

Michael Murphy: *(Vostè té matrícula d'honor en les preguntes.) És irònic que em preguntí sobre els riscos de la intel·ligència artificial, perquè abans li he explicat al rector que vaig néixer en una economia agrària medieval, en una granja a l'oest d'Irlanda, molt abans de l'era digital, o sigui que no puc presumir d'experiència, però diré això: hi ha un gran risc de biaix si es fan servir algorismes, a causa de la naturalesa de les persones que els escriuen. Tendeixen a ser blancs, caucàsics, de classe mitjana, etcètera, etcètera.*

Així que és extremament important que els programadors, els autors, siguin diversos en la naturalesa. Tenim molta feina per fer en aquest sentit.

Hi ha d'haver un procés de governança clar i molt potent per garantir aquesta diversitat.

En segon lloc, els membres han d'estar sensibilitzats envers aquests biaixos abans de posar-se a treballar. I en tercer lloc, hi ha d'haver proves pilot i comparacions exhaustives entre els resultats de l'algorisme proposat i els judicis fets per jutges humans experimentats sobre les mateixes cohorts d'estudiants.

Com a metge, crec fermament en els assajos aleatoritzats controlats i crec que aquests algorismes s'haurien de sotmetre a assajos aleatoritzats controlats en grans poblacions. Tot això serà car i caldrà temps, però s'ha de fer bé per evitar un desastre.

Vídeo

Idees clau

“Hi ha un risc molt alt de biaix si s'utilitzen algorismes a causa de la natura de les persones que els escriuen. Així que és tremendament important que els programadors, els autors, siguin diversos en la seva natura.”

“Hi ha d'haver un procés de governança clar i molt potent per garantir aquesta diversitat. Els membres han d'estar sensibilitzats amb aquests biaixos abans de posar-se a treballar. I hi ha d'haver proves pilot i comparacions exhaustives entre els resultats de l'algorisme proposat i els judicis fets per jutges humans experimentats sobre les mateixes cohorts d'estudiants.”

3. Lluita contra les desigualtats tecnològiques

Luisa Achaerandio, representant del Consell d'Estudiants

L'aprenentatge al llarg de la vida pot representar un repte difícil d'assolir. En aquest sentit, una universitat sense murs dilueix les fronteres d'espai i temps i ens condueix cap als llocs d'estudi de l'alumnat, però no tothom disposa de les mateixes oportunitats de partida i, a més, es limita l'aspecte social de l'aprenentatge. Com podria la universitat sense murs afrontar les desigualtats i afavorir un aprenentatge més experiencial?

Michael Murphy: *Bé, fan aquesta pregunta en un campus on vostès tenen més experiència que ningú sobre aquest tema!*

La pandèmia va ser una gran lliçó. Ens va fer humils; almenys, ens hauria d'haver fet humils, perquè ens va demostrar clarament la gran desigualtat entre països i en tot Europa. Fins i tot als països més rics vam veure que l'accés a la banda ampla és irregular i que els estudiants de les zones rurals estan particularment en desavantatge; la infraestructura tècnica, bé, molts estudiants no tenien els ordinadors que necessitaven.

La infraestructura tècnica als nostres campus, als nostres campus tradicionals, distava molt de ser l'adequada. La interoperabilitat de les plataformes de tecnologia educativa és un repte, i ara vostès són més experts que jo en això. Les habilitats tècniques del professorat eren molt variables en moltes disciplines i en moltes institucions; de fet, vam veure les conseqüències que moltes universitats europees no duguessin a terme un ampli desenvolupament i formació del seu personal per ensenyar, sigui de la manera tradicional o de la nova manera.

I això va donar lloc a més desigualtats. És a dir, les habilitats tècniques del professorat requereixen una gran inversió. Què podem fer com a universitats per gestionar alguns d'aquests factors que donen lloc a desigualtat?

En primer lloc, a parer meu, hem d'advocar de manera més efectiva, davant els nostres governs i davant els nostres ministres, per la inversió necessària per desenvolupar infraestructura, la inversió necessària per millorar les habilitats del nostre personal. Hi ha molt per fer en tecnologia educativa i, si em permeten una observació com algú d'origen agrari medieval, hauriem de pensar detingudament en la tecnologia educativa comuna de codi obert i finançada amb fons públics en tot Europa.

No m'agradaria veure un president de l'EUA assegut aquí d'aquí a vint anys que no hagi après del desastre de la indústria editorial dels darrers cinquanta anys, durant els quals hem estat ostantges de les editorials lucratives, que ens venen per enormes sumes de diners la informació que els hem donat de franc. M'agradaria veure un enfocament europeu comú. De fet, fa poc l'EUA ha creat un grup de treball sobre la digitalització del nostre sistema universitari i és un tema que ha inclòs a l'agenda. Així, doncs, podem fer alguna cosa per solucionar les desigualtats.

Aïllament dels estudiants. Crec que el campus bimodal té molt per oferir perquè és important aconseguir la combinació correcta entre l'experiència en línia i el valor de la socialització entre iguals, entre estudiants. I fins i tot es podrien cercar, n'estic segur, maneres d'organitzar els grups d'estudiants en diferents ubicacions de pobles i ciutats d'Espanya, o en qualsevol lloc, perquè es reunixin físicament i puguin complementar, discutir i aprendre entre iguals el que es proporciona en línia.

I, finalment, sobre la socialització i l'equiparació, l'agenda d'igualtat, crec que tots hem de treballar en les oportunitats experiencials dels estudiants, i les universitats a distància fins i tot poden. Amb tot, viure "temps interessants" no et permet abaixar la guàrdia, ja que ni els canvis ni els treballar amb els empresaris del sector i els organismes representatius per organitzar algun tipus d'aprenentatge experiencial per als estudiants que no tenen feina. En el cas de la UOC, sé que la majoria dels estudiants treballen.

La pregunta és si s'obté valor d'aquesta experiència que experimenten paral·lelament a la formació i si es vinculen les dues experiències que tenen. Em quedo sense idees. Espero que una o dues tinguin algun valor.

Vídeo

Idees clau

“Hem d’advocar de manera més efectiva, davant els nostres governs i davant els nostres ministres, per la inversió necessària per desenvolupar infraestructura, la inversió necessària per millorar les habilitats del nostre personal.”

“Tenim molta feina a fer pel que fa a la tecnologia educativa i hauríem de pensar detingudament en la tecnologia educativa comuna de codi obert i finançada amb fons públics a tot Europa.”

Cloenda a càrrec de la consellera de Recerca i Universitats de la Generalitat de Catalunya, Gemma Geis (26/05/2021 - 10/10/2022)

U8

Per mi és un honor participar en aquest inici de curs acadèmic, ja sense mascaretes, i, per tant, és un goig estar aquí en aquesta inauguració del curs acadèmic de la Universitat Oberta de Catalunya.

També, ja li he dit, em sembla, absolutament interessant la conferència que ha fet el Dr Michael Murphy, de la European University Association. La veritat és que l'informe "Universitat sense murs, una visió pel 2030" l'hem citat moltíssimes vegades al parlament de Catalunya.

Cloenda a càrrec de la consellera de Recerca i Universitats de la Generalitat de Catalunya, Gemma Geis (26/05/2021 - 10/10/2022)

U8

Ens l'hem fet nostre i, per tant, gràcies per la bona feina perquè és una feina que ens inspira també i ens arriba al sistema universitari de Catalunya; gràcies de veritat perquè és un molt bon informe. L'hem fet servir moltíssimes vegades i el tenim a la taula, perquè crec que explica molt bé quina posició tenim i quins reptes cívics de defensa dels drets i la llibertat de les universitats se'ns plantegen, com la defensa de la llibertat acadèmica i la defensa de l'autonomia universitària.

La UOC crec que exemplifica molt bé el concepte d'universitat sense murs perquè és una universitat sense fronteres, perquè ho veiem amb els seus estudiants, amb el nombre d'estudiants que es matriculen, amb el seu format, que es flexible, que s'adapta ràpidament; també ho hem vist amb la pandèmia.

I, en aquest sentit, crec que és un referent d'inspiració, sobretot, la seva proposta d'innovar i millorar els mètodes educatius —de fet, ho deia també el Dr. Michael Murphy—, aquesta capacitat que té la UOC de compartir el seu sistema d'aprenentatge i, per tant, també d'inspirar a altres universitats.

També vull — crec que queden pocs mesos perquè el rector acabi el seu mandat—, en nom del govern de la Generalitat de Catalunya i també en nom de l'equip de la conselleria de Recerca i Universitats, agrair-li la seva feina, i a tot el seu equip també.

Cloenda a càrrec de la consellera de Recerca i Universitats de la Generalitat de Catalunya, Gemma Geis (26/05/2021 - 10/10/2022)

U8

La veritat és que hem treballat molt bé: ha estat un goig des del primer dia i he trobat la complicitat, que és on marca la diferència el sistema universitari català. Abans ja feia referència a aquesta diferenciació que tenim a Catalunya del sistema universitari. I crec també que el rector ens va poder plantejar aquest darrer any unes necessitats que tenia la UOC a nivell de pressupost i de reconeixement; crec que amb aquest increment pressupostari del 14 % hem pogut fer i satisfer algunes de les demandes que tenia la UOC.

La veritat és que les xifres són..., les veus a les pantalles, però són absolutament transcendents. La matricula global dels centres integrats de la UOC continua la tendència ascendent dels últims cursos. Amb més de 80.000 estudiants de graus i màsters, la UOC és la primera universitat catalana en nombre d'estudiants. Si ho mesurem a estudiants a temps complet, és la segona universitat de Catalunya, per darrere de la UB. Són estudiants que estan desplegats per més de 140 països del món; per això aquesta universitat sense murs.

I pel que fa a la recerca, la UOC compta amb més de 50 grups de centres de recerca propis, així com l'Internet Interdisciplinary Institute, especialitzat en internet i els efectes de la tecnologia sobre l'activitat humana, i l'eHealth Center, centrat en la recerca de salut digital per transformar el sistema al canvi de paradigma en salut. Ambdós centres estan molt relacionats en aquesta capacitat de transferir aquest coneixement de la recerca a la societat i de com millorar-la; per tant, aquests dos centres de recerca crec que són un clar exponent.

Cloenda a càrrec de la consellera de Recerca i Universitats de la Generalitat de Catalunya, Gemma Geis (26/05/2021 - 10/10/2022)

U8

Però també avui m'agradaria fer en aquesta inauguració de curs un reconeixement a la UOC, perquè és una universitat compromesa amb el país, i aquest any la UOC — i també ho vam fer públic i ho hem comentat al parlament de Catalunya — ha estat la seva implicació necessària i indispensable per tal de fer possible una demanda de país en l'augment de les places de formació de professorat en educació secundària.

En aquest país hi havia mancança de places públiques per tal de poder fer el màster d'educació secundària per llavors ser professors a les nostres escoles. Hi havia una necessitat de més places i vam trobar tota la sensibilitat de l'equip de la UOC per augmentar les places que el país necessitava. Per tant, avui també vull fer un reconeixement públic a aquesta missió de servei públic, a aquesta missió de país que la UOC ha fet.

Crec que ha estat un autèntic exemple d'aquest compromís i d'inflexió pel sistema universitari de recerca; abans hi feia referència també el Dr. Murphy. Quins són els recursos? Nosaltres a Catalunya tenim el Pacte Nacional del Coneixement; és un pacte que va ser aprovat per tots els grups parlamentaris, que van tenir un procés de participació, i que deia molt clarament que Catalunya necessitava augmentar el finançament en recerca a les universitats públiques d'aquest país. L'any passat vam incrementar un 14 % el pressupost del Departament de Recerca i Universitats, i estic segura que el proper any podrà continuar creixent. Estic completament segura que el proper any el pressupost en Recerca i Universitats podrà créixer.

Cloenda a càrrec de la consellera de Recerca i Universitats de la Generalitat de Catalunya, Gemma Geis (26/05/2021 - 10/10/2022)

U8

Ara, en els propers dies, també hem d'aprovar la primera llei de la ciència de Catalunya. Estem ja al Parlament, doncs; la lletrada està fent el dictamen. I, per tant, en un parell o tres de setmanes s'ha d'aprovar per primera vegada una llei per la ciència a Catalunya, que no en teníem, que crec que reconeixerà tot aquest sistema de reconeixement, de centres de recerca d'universitats en una llei pròpia. Continuem treballant per un pla d'infraestructures universitàries, per una estratègia de transferència que crec que lliga molt bé tant amb el que plantejava tant el rector com el propi informe d'Universitat per l'any 2030, i crec que també hem de fer polítiques de retenció del talent.

I, finalment, per no estendre'm, tenim un repte important com a país, que és el futur text de la llei LOSU, la Llei Orgànica del Sistema Universitari, una llei espanyola; que crec que el que hem de fer es defensar el sistema universitari català i les seves particularitats, i el que hem d'exigir i defensar és que aquesta llei espanyola sigui una llei flexible, de portes obertes perquè la singularitat pròpia del sistema català es pugui sentir reconeguda i tota aquesta força del sistema universitari català que apareix en els rànquings internacionals pugui desenvolupar-se.

**Cloenda a càrrec de la consellera de Recerca
i Universitats de la Generalitat de Catalunya,
Gemma Geis (26/05/2021 - 10/10/2022)**

Per tant, molt agraïda de poder compartir aquesta inauguració de curs. També desitjo que tingueu molt bon curs a la UOC, i sabeu que compteu amb tota la complicitat del Departament de Recerca i Universitats per continuar trobant aquests mecanismes i aquestes necessitats que teniu, i que aquest any jo crec que alguna d'elles hem començat a corregir.

Moltíssimes gràcies i que tingueu molt bon curs.

Gemma Geis

Consellera de Recerca i Universitats de la Generalitat
de Catalunya (26/05/2021 - 10/10/2022)

Biografia de Michael Murphy

Michael Murphy és president de l'Associació d'Universitats Europees (EUA, per la sigla en anglès). Entre els anys 2007 i 2017 va ser rector de la University College Cork (Irlanda).

Ha participat activament en diverses organitzacions acadèmiques d'Europa i els Estats Units.

Entre els càrrecs que ha exercit hi ha el de vicerector de la Universitat Nacional d'Irlanda, president del Consell d'Investigació Sanitària d'Irlanda, president de l'Associació d'Universitats Irlandeses i president del grup de treball permanent de Metges Hospitalaris Europeus. Actualment presideix el comitè directiu del Fòrum Europeu d'Aprenentatge i Ensenyament i el consell assessor de l'U-Multirank.

Biblioguia

Murphy es va graduar en Medicina per la University College Cork el 1976. Posteriorment, va cursar estudis de postgrau en el camp de la Medicina a Dublín i en Farmacologia Clínica a l'Escola Reial de Medicina de Postgrau de Londres, i es va doctorar a la Universitat Nacional d'Irlanda el 1984. Durant deu anys va treballar a les facultats de Farmacologia, Fisiologia i Medicina de la Universitat de Chicago i després va tornar a Cork com a professor de Farmacologia Clínica i, posteriorment, com a degà de la Facultat de Medicina. És expert en farmacoteràpia per a malalties cardiovasculars i ha dirigit assajos clínics internacionals sobre intervencions per reduir la mortalitat cardiovascular.

Durada del mandat: 2019-2023.

 Font: [Web de l'EUA](#)

25.uoc.edu

Barcelona

Bogotà

Ciutat de Mèxic

Madrid

Palma

Sevilla

València

Seu central

Av. del Tibidabo, 39-43

08035 Barcelona

(+34) 932 532 300

Totes les seus a

seus.uoc.edu

uoc.edu

 @UOCuniversitat

 @UOCrespon

 UOC

 UOC.universitat

